Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. No. 38. JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, FEBRUARY 26, 1997. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 26-го ЛЮТОГО 1997 р. Ч. 38. РІК CIV.

ЕБРР може відкласти кредит на будівництво ядерних реакторів

Київ. — Європейський банк реконструкцій і розвитку збирається зачекати з наданням кредиту у 600 млн. дол. для добудови двох бльоків на Рівненській та Хмельницькій АЕС, повідомила 22-го лютого УНІАР, покликаючись на члена Ради директорів ЕБРР Алана Морріса.

Свою заяву А. Морріс зробив на українському телебаченні після того, як день перед тим міністер довкілля України Юрій Костенко сказав, що Київ може добудувати згадані бльоки без західніх кредитів. За зізнанням самого міністра, його слова пригомомшили групу директорів ЕБРР, які відвідували Україну.

„Ми уважно розглянули вчорашню інформацію міністра довкілля Костенка, але збираємося зачекати з рішенням поки експерти 'Великої сімки' европейського банку також нададуть свої висновки", — сказав А. Морріс.

Після повернення з ЧАЕС Ю. Костенко заявив, що будівництво бльоків для України є надзвичайно перспективним, бо на це потрібні невеликі фонди, а ефект буде надзвичано великий. „Тому ми в будь-якому випадку завершимо будівництво цих бльоків, навіть якщо нам буде відмовлено у кредиті", — сказав він.

Слова міністра ідуть врозріз з недавніми нарікапнями Києва на невиконання „Великою сімкою" своєї обіцянки про надання на закриття ЧА-ЕС 2.3 блн. дол., що може змусити Україну відмовитися від планів зупинити чорнобильські реактори.

Москва хоче зірвати продаж українських танків Пакістанові

Київ. — Росія збирається зірвати угоду України з Пакістаном про продаж останньому понад 300 танків, повідомила 22-го лютого УНІАР, покликаючись на російського урядовця.

Віцепрем'єр-міністер і міністер зовнішніх зв'язків Росії Олег Давидов, сказав, що українсько-пакістанський контракт суперечить державним інтересам Росії. Він пообіцяв припинити постачання в Україну російських частин, необхідних для виробництва цих танків.

Згідно з Міністерством Машинобудування, залежність України від доставв комплектуючих з Росії більш, ніж очевидна. Однак Росія теж залежна від продукції Харківського заводу ім. Малишева. Гармати для танків і все підшипникове обладнання виробляють у Росії, водночас корпуси і причепи для них — в Україні.

Фахівці впевнені, що продаж українських танків Пакістанові не шкодить комерційним інтересам Росії. Володимир Горбулін, секретар Ради національної безпеки і оборони України, сказав, що пакістанський контракт дає замовлення, а отже і прибутки, російським оборонним підприємствам. Він також заявив, що в разі відмови росіян постачати деталі до танків, Москва може залишитися без стикувальних вузлів до своєї космічної техніки, які вона отримує з України.

Як відомо, Росія є традиційним союзником Індії, яка має напружені стосунки з Пакістаном у зв'язку з невирішеним питанням кордонів між двома країнами.

М. Олбрайт відвідала Китай

Пекін. — Меделин Олбрайт, секретар Державного департаменту ЗСА, відбувши свої перші офіційні відвідини Китаю в часі похоронних церемоній померлого минулого тижня головного і довголітнього китайського лідера Денг Шіаопінга, зазначила, що незважаючи на неуспіх у вирішенні спірних питань — розповсюдження ядерної зброї та людських прав,— вона все ж таки відчула сильне бажання китайського проводу поліпшити стосунки з Америкою.

Беручи до уваги урочисто-жалібну атмосферу країни та її керівників, М. Олбрайт на п'ятигодинній зустрічі з наслідниками Денг Шіаопінга — президентом Жіянг Земіном, прем'єр-міністром Лі Пенгом і міністром закордонних справ Кіян Кіченом — уважала за відповідне говорити з ними на тему згаданих спірних питань зовсім ясно і щиро, підкреслюючи, що саме неясність вимог завжди були на перешкоді до поліпшення співпраці між обидвома країнами. Перебуваючи в Пекіні якраз під час всенародної жалоби, можна було відчути приховані тенденції спадкоємців Денг Шіаопінга закріпити за собою потрібні впливи, щоб керувати країною до часу конгресу Комуністичної партії Китаю, який має відбутися в жовтні та на якому виберуть того, що в наступні роки вестиме Китай вказаним шляхом Денг Шіаопінга. Тому ніхто, а тим більше М. Олбрайт, не сподівався будь-яких конкретних успіхів, але це

(Закінчення на стор. 3)

Йде боротьба за Олімпіяду 2004 року

Бразилія, Бразилія-Сити. — Президент Комітету Ріо-2004 Цезар Коелію звинувачує міжнародну пресу в тому, що заради сенсаційности вона зробила занадто поквапливі висновки щодо того, хто дістане право провести літні Олімпійські ігри 2004 року. Він нагадав, що це питання остаточно буде вирішене тільки 7-го березня.

Бразилія переходить у політичний наступ, щоб дати перевагу Ріо-де-Жанейро. Зокрема готується 5-хвилинний фільм про красу міста, де відбуваються відомі всьому світові фестивалі. Фільм почнеться вступним словом президента країни, який запевнить керівників Міжнародного олімпійського комітету у повній підтримці Олімпіяди з боку бразилійського уряду. Крім того, до Льозанни, де визначать найсильніших кандидатів, поїде король футболу Пеле, який як міністер у справах спорту переконуватиме у доцільності проведення Олімпіяди в Ріо.

Кандидатуру Ріо також захищатиме президент Міжнародної федерації футбольних асоціяцій Жоао Авелянж, а це дуже авторитетна організація — до неї входить більше держав, ніж до ООН. Саме Ж. Авелянжеві президент МОК зобов'язаний своїм обранням на цей пост. Газета „Глобу" пише, що Олімпіяда в Барсельоні 1992 року була організована Хуаном Антоніо Самаранчем не без підтримки Авелянжа, а тепер можна очікувати відповідних дій

(Закінчення на стор. 3)

Зменшать протиповітряні сили

Київ. — У 1997 році війська Протиповітряної оборони України буде скорочено на 7,000 осіб, — повідомив заступник міністра оборони України, командувач силами протиповітряної оборони генерал-лейтенант Олександер Стеценко.

Він поінформував, що протягом існування незалежної України 3,000 разів війська ППО було приведено в стан готовости „номер один", а лише протягом минулого року стався 21 випадок порушення повітряного простору України.

За словами командувача, модернізовані зенітно-ракетні системи „С-300" довели „здатність української зброї забезпечити непорушність повітряних кордонів держави".

Можуть обійтися й без Росії

Київ. — Заплановану на середину лютого зустріч керівників "Укрспецекспорту" та "Росвооружения" — компаній, які експортують та імпортують військову продукцію, — перенесена на перші дні березня.

На думку генерального директора української компанії Андрія Кокіна, зміна часу зустрічі жодним чином не пов'язана з погрозою російського віцепрем'єр-міністра Олега Давидова припинити доставі комплектуючих частин для українських танків.

За словами А. Кокіна, під час зустрічі плянується укласти угоду між названими компаніями про співпрацю. У випадку, якщо це не станеться, Україна може отримати комплектуючі для виробництва танків з Франції або Словаччини.

Про можливість спільного виробництва танків заявив і представник комітету національної оборони Польщі. А конструктори харківського бюра ім. Морозова, яке є визнаним лідером у світовому танкобудуванні, стверджують, що при потребі можуть розробити, виготовити і забезпечити власну 100-відсоткову комплектацію згаданих бойових машин.

Українці працюватимуть у Чехії

Ужгород. — Як повідомило УНІАР, майже рік тому між урядами України та Чехії була укладена угода про взаємне працевлаштування громадян.

За цією угодою Чехія виділила Україні в цьому році 60,000 місць праці. На зустрічі керівників служб зайнятости населення двох країн в Ужгороді визначено механізм виконання домовлень. Він став досить несподіваним. Провівши у себе загальні перевірки, чеські чинники виявили величезну кількість вже працюючих нелегальних українців, і таким чином просто 43,000 їх легалізували. Отже, квота суттєво вичерпана, і залишилося ще набрати для праці в Чехії 17,000 українців.

Чеська сторона передала українській такі вимоги про те, що будь-які запити чеських підприємців на отримання працівників з України мають найперше потрапляти до Управління зайнятости в Празі, звідки їх передається до Центру зайнятости в Київ, і лише тоді відсилаються в регіональні служби. Всі інші виклики не дійсні.

На сьогодні Україна також угоди має з Польщею, Литвою, Молдовою, Росією, Білоруссю, але вони завмерли через відсутність механізму виконання.

Курс гривні підвищився

Київ. — Минулого тижня гривня зміцніла майже до рекордового рівня, але дещо впала 24-го лютого, повідомили засоби масової інформації. Три дні перед тим на валютній біржі в Києві за один долар давали 1.765 гривні, що лише на півкопійки більше, ніж у вересні минулого року, коли її запровадили.

Згідно з повідомленням Ассошіейтед Пресс, представник Національного Банку України Дмитро Рікберг пов'язав підвищення курсу гривні з великою кількістю на валютному ринку Києва доларів і скуповуванням державних облігацій, які високо цінуться серед чужоземних покупців.

Він заявив, що НБУ проти будь-яких різких змін і може скупити доляри, щоб уповільнити підвищення курсу гривні. Агентство Ройтерс, повідомило, що 24-го лютого за долар вже давали 1.791 гривні.

Від часу запровадження гривня поволі падала відносно доляра і майже сягнула курсу 1.89, проте три тижні тому вона почала швидко підніматися.

За повідомленням Ройтерс, один західний експерт з економіки сказав, що причиною був приплив біля 3.2 блн. дол., обіцяних чужоземними установами і країнами-донорами, у поєднанні з ве-

(Закінчення на стор. 3)

Відбувся випуск у юридичній академії

Харків. — У Національній Юридичній Академії ім. Ярослава Мудрого відбувся випуск нових правників. Понад 700 випускників академії одержали розподіл в органи прокуратури, внутрішніх справ та юстиції України.

З цією подією студентів та викладачів провідного правного вищого навчального закладу держави поздоровили міністер юстиції України Сергій Головатий і генеральний прокурор України Григорій Ворсінов, — повідомило УНІАР.

Святкують 110-ту річницю Леся Курбаса

Тернопіль. — На Тернопільщині розпочалися урочистості з нагоди 110-ї річниці від дня народження Леся Курбаса — відомого актора, режисера, педагога, театрального теоретика, народного артиста України.

Ім'я Л. Курбаса свого часу замовчувалося, а його творчість насвітлювалося тенденційно. Щойно тепер, після реабілітації видатного режисера, все більше відкривається багатогранний талант Л. Курбаса.

Це, — як повідомила УНІАР, — і підкреслювали учасники урочистостей, що розпочалися 23-го лютого на батьківщині відомого актора у Старому Скалаті Підволочиського району.

Економіка, айкідо і поезія...

Джерзі Сити, Н. Дж.(О. Кузьмович). — Ніяк не хочеться вірити, коли перед вами сидить тендітна будовою молода жінка, що радше подобає на пильну студентку, як на майстра в обороні й боротьбі та директора великого видавництва, але так говорять факти і її розповідь з ними покривається.

Л. Волянська у „Свободі".

Лідія Волянська перебуває на коротких відвідинах в Ню Йорку, де взяла участь у конференції-семінарі на тему українсько-північноамериканських інвестицій зорганізований Американським інститутом конференцій та Єрофорумом. Для неї цей семінар був особливо важливий, бо ж буде напевно про це писати у своєму журналі „Eastern Economist", який, як нас інформує, появляється тижневиком в Києві вже третій рік.

Не є легко вести інтерв'ю з товаришкою по званні та ще і так молодою, яка зуміла в недовгому часі здобути на полі журналістики так багато. Либонь наука і захоплення системою оборони, яку звуть айкідо і яку вправляє вона вже двадцять років, дало її не лише фізичну силу, але також духову, з якою вона побудувала сама економічний, так потрібний в Україні, журнал і має з ним величезний успіх.

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ХОЧУТЬ ПОСТАВИТИ ПАМ'ЯТНИК ІСУСОВІ ХРИСТОВІ

УЖГОРОД. — Голова Об'єднаної Народно-Християнської Спілки Закарпатців Василь Вантич звернувся до християнської громадськости та всіх людей доброї волі із закликом відзначити 2000-річний ювілей Ісуса Христа спорудженням у Закарпатській області пам'ятника Спасителеві. Це був би другий пам'ятник І. Христові у світі. Перший пам'ятник Христові є в Бразилії.

ПРОПОНУЮТЬ НАДПАРТІЙНУ СТРУКТУРУ

ЛЬВІВ. — Обласна рада Конгресу Української Інтелігенції запропонувала національній раді КУІн виявити гнучкість при створенні умов для консолідації всіх національно-патріотичних і державотворчих сил перед виборами до Верховної Ради України. На думку представників львівської інтелігенції, КУН має стати надпартійною суспільною структурою, об'єднуючим ядром для державотворчих сил. Досвід минулих виборів засвідчив, що домінування у більці однієї партії, наприклад НРУ, часто послаблює для нього ефективність виборів.

МІНІСТЕР ФІНАНСІВ ЗВЕРНУВСЯ ДО ПАРЛЯМЕНТУ

КИЇВ. — Міністер фінансів України Валентин Короневський надіслав голові Верховної Ради Олександрові Морозові листа з приводу вимог деяких депутатів визнати працю Уряду незадовільною. Міністер звертає увагу на той факт, що нинішній склад Уряду, виконуючи закон України про державний бюджет 1996 року, не підписав жодного боргового зобов'зання. Крім того, нинішній Уряд отримав від попередніх у спадщину боргів: перед Росією 4 блн. 300 млн.дол.; перед Туркменістаном — 700 млн. дол.; перед чужоземними кредиторами — 750 млн.дол. Більше того, нинішній Уряд зменшив заборгованість перед Росією на 800 млн. дол. Тому, ухвалюючи рішення про оцінку діяльности Уряду, депутати повинні уважніше вивчати процеси і враховувати вище згадані факти, вважає В. Короневський.

ЗАНИКАЄ КУЛЬТУРА

КИЇВ. — Тут відбулася науково-практична конференція "Духова криза суспільства та шляхи її подолання", організована Товариством "Просвіта". Учасники конференції стурбовані тим, що економічні й політичні негаразди поглибили духову кризу української культури: занепадає книговидавнича справа, на межі знищення опинився кінематограф, до крайнього зубожіння доведено всі творчі спілки. Промовці нарікали на бездіяльність багатьох політиків і державотворців, які не усвідомлюють, що культура і духова сфери є визначальними в житті народу. Конференція ухвалила рекомендації, у яких пропонує заборонити реєстрацію в Україні будь-яких церков у випадку, коли чисельність парафіян менша, ніж 50,000. У зверненні до Президента, Уряду, духовенства УПЦ КП учасники конференції пропонують розпочати на державному рівні відновлення серця прадавнього Києва — Княжої гори з усіма зруйнованими прадавніми святинями. Вони також пропонують запровадити податок на російські газети для того, щоб зрівняти ціну українських газет і російських.

ЗАКРИВАЮТЬ ШАХТИ

ДОНБАС. — В Донецькій області до повного закриття готують 48 шахт і два розрізи. Керівники шахти ім. газети "Правда" зуміли вибити від Уряду гроші й побудували кілька нових будинків, у яких оселилися кілька десятків родин. Для інших 826 шахтарів готується програма психологічної реґабілітації, з урахуванням світового досвіду країн, які пройшли цей шлях.

ВНЕСЕНО ЗМІНИ ДО ЗАКОНУ ПРО СОЦІЯЛЬНИЙ СТАТУС ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

КИЇВ. — Верховна Рада України внесла зміни до статті 15 закону про соціяльний і правний статус військовослужбовців і їхніх родин. Одна з найсуттєвіших поправок передбачає, що, в разі загибелі військовослужбовця, його батькам і неповнолітнім дітям держава виплачує одноразову грошову компенсацію в розмірі суми державного страхування військовослужбовців, з урахуванням коефіцієнту індексації грошових доходів.

"ГРАДОБАНК" ПРИВЛАСНИВ ЧУЖІ ГРОШІ

КИЇВ. — Кабінет Міністрів та Національний Банк України ухвалили постанову про виплату компенсації громадянам, які зазнали переслідувань від німців під час Другої світової війни. Керівництвом Українського національного фонду "Взаєморозуміння і примирення" та керівництвом Акціонерного товариства "Градобанк" допущено безвідповідальність, в наслідок чого виникла значна заборгованість фонду жертвам нацизму. З цього приводу порушено карну справу. Уряд і НБУ доручили банкові "Україна" розрахуватися з боргами. Банк працюватиме з державними цінними паперами, а гроші, які надійдуть від цих операцій на окремий рахунок, використовуватимуться для погашення боргів, створених "Градобанком". Передбачається, що в такий спосіб заборгованість можна буде погасити приблизно за два з половиною роки.

СТВОРЮЮТЬ ГІДРОГРАФІЧНУ СЛУЖБУ

КИЇВ. — Тут відбулося засідання Державної комісії з питань створення єдиної національної системи навігаційно-гідрографічного забезпечення безпеки мореплавства України. Засідання провів перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець. На засіданні йшлося про те, що в Україні практично завершується етап становлення цілісної навігаційної гідрографічної системи мореплавства, яка об'єднає спеціялізовані установи, підприємства і організації спільною метою діяльности та централізованим управлінням. Учасники засідання розглянули варіянти організаційно-структурної будови такої системи, її функції та механізм фінансування. Запропоновано створити Державну гідрографічну службу. Зацікавленим міністерствам доручено підготувати модель національної гідрографічної системи і подати на розгляд в Уряді.

В АМЕРИЦІ

ДЖИМ ФЛОРІО, КОЛИШНІЙ демократичний губернатор нюджерзького стейту, своєю заявою минулого тижня про те, що він не буде кандидувати від Демократичної партії на становище губернатора покінчив всілякі спекуляції засобів масової інформації довкруги цієї справи. На думку аналітиків, це було розумне потягнення з його сторони, бо найновіші опити вказують на те, що мешканці Ню Джерзі є дуже вдоволені з урядування свого теперішнього губернатора Кристін Тодд-Вітман і не збираються віддавати її мандат комусь іншому.

У СВІТІ

ПІСЛЯ СЕМИМІСЯЧНОЇ ТАЄМНОЇ дипломатії виглядає, що американські та китайські офіційні чинники наближаються до можливого полагодження довготривалого непорозуміння в справі людських прав. Переговори зосереджуються довкруги питання долі кількох тисяч китайських політичних і релігійних дисидентів, ув'язнених, засланих до концентраційних таборів, або під постійним політичним наглядом. Цю справу також порушувала секретар Державного департаменту Меделин Олбрайт, перебуваючи в Пекіні від понеділка, 24-го лютого.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Справедливість поволі відновлюється

З України надходять інформації про відзначення важливих історичних дат та вшанування видатних українських діячів, імена яких російські імперіялісти або приписували до історії Росії, або викреслювали взагалі, суворо забороняючи згадувати.

І ось тепер українці відкривають для себе імена героїв, про яких вони раніше чули лише погане, або не знали взагалі. Це і канонізація у святі видатного українського церковного діяча XVII століття Митрополита Петра Могили, відзначення 705-річчя укладення галицького літопису, 152-річчя народження першовідкривача рентґенівських променів Івана Пулюя і багато інших дат та імен.

На початку цього року сповнилося 115 років з дня народження видатного українського науковця, державного, громадського і церковного діяча Митрополита Іларіона — в мирі Івана Огієнка, ім'я і твори якого імперська влада тримала під суворою забороною. Більшість з його творів і сьогодні недоступна для українського читача. Проте деякі книги вже вийшли, серед них: "Українська культура", "Українська церква", "Дохристиянські вірування українського народу", "Наука про рідномовні обов'язки", "Історія українського друкарства" та "Історія української літературної мови".

Особливо трималися в таємниці книги Огієнка про українську мову та українське друкарство. Імперські підручники та довідники фальшиво твердили, що друкарство в Україну прийшло з російським друкарем Іваном Федоровим, тобто з Москви. І.Федоров справді був першодрукарем, але російським. У березні 1564 року завдяки йому в Росії з'явилася перша друкована книга "Апостол". Але Росія не змогла гідно оцінити появу писемности. Федорова звинуватили в "єресі" й мали стратити. Отож йому довелося рятуватися втечею.Один з митрополитів порадив йому дістатися в Україну, де друкарство існувало давно і було в пошані.

Прибувши до Львова, І.Федоров заснував там друкарню і в 1574 році знову видав "Апостол" і першу "Азбуку" з граматикою. Пізніше на пропозицію князя Костянтина-Василя Острозького створив друкарню в Острозі, де у 1580 році видав "Новий Завіт" і "Псалтир", а в 1581 році — "Хронологію" Андрія Римші та "Острозьку Біблію".

У своїй книзі "Історія українського друкарства" І.Огієнко переконливо довів, що друкарство вперше прийшло в Україну не з Москви і що серед слов'янських народів українці другі , після чехів, запровадили в себе писемність, винайдену німецьким книгодрукарем Йоганном Ґуттенберґом, який жив у 1400-1468 роках. Українці швидко оцінили важливість цього винаходу і широко його використовували. Інша справа, що друкованих в Україні книг мало збереглося у світі, бо різного роду завойовники нищили їх, щоб позбавити нарід пам'яті про своє коріння.

В Україні мало хто знає, що майже всі, існуючі нині україномовні книги Богослужб, а також перший переклад Біблії, здійснив саме І. Огієнко. Біблія українською мовою вперше вийшла в Лондоні 1962 року. Всі наступні україномовні видання створено на основі перекладу Огієнка.

Не менш важливим щодо відновлення історичної справедливости є плян відзначити восени цього року 470-ліття від дня народження фундатора давньоруського державотворення князя Костянтина-Василя Острозького — европеїзатора України та засновника Старокостянтинова, Базалії, Остраполя та інших міст.

Народився князь 1527 року у містечку Турові, на Волині в сім'ї відомих на всю Европу князів Острозьких, отримав добру освіту, у 27 років став маршалком руської шляхти, у 32 — воєводою Київським і старостою Володимирським. Його зусиллями місто Остріг стало столицею нового православного державного об'єднання. У 1576 році князь заснував там науковий центр, відкрив друкарню за допомогою І.Федорова. При кожній церкві повідкривав школи, нав'язав контакти з видатними науковими европейськими закладами, впроваджував ідеї европейських гуманістів-реформістів, запроваджував ринкові відносини, торгівлю і надавав кредити здібним учням та учителям для освіти за кордоном. Князя К.-В. Острозького ще й досі історики представляють лише як магната-шляхтича, февдала. Але сьогодні його культурно-подвижницьку діяльність, її ролю і значення для України ретельно досліджується.

Так крок за кроком повертаються забуті імена, події, дати, відновлюється історична справедливість.

Петро Часто

ПАРИЗЬКА КАДРИЛЬ

„В останній час виходи президента Єльцина до народу все більше нагадують рекляму підгузників „Гаґґіс": мовляв, подивіться, який він рожевощокий, як добре ходить, як міцно тисне руку Чубайсові, Строєву, Ширакові...",— пише „Московській Комсомолєц". Найнезалежніша і найіронічніша газета російської столиці може виявитися й найбільш далекоглядною: кому-кому, а французькому керівникові Єльцин мусів тиснути руку з останніх сил. Свідчить московський тижневик „Комерсант-Дейлі": „Стало відомо, про що говорили Жак Ширак і Боріс Єльцин в Ґорках. Для пошуку компромісу щодо поширення НАТО на схід Франція запропонувала провести в квітні у Парижі зустріч лідерів ЗСА, Франції, Німеччини, Великобританії і Росії. Альянс Франції і Росії в цьому питанні спрямований передусім проти ЗСА. Франція таким чином демонструє свою політичну вагу в Европі, а Росія дістає якусь нову надію завернути назад процес поширення НАТО на схід".

Давні комплекси

Антиамериканізм Парижу не виник враз, гальпаль, але раніше, за лівого Міттерана, це не так дивувало, як тепер, за правого Ширака. Міттеранівський соціялізм, певна річ, не мав нічого спільного зі совєтським, тоталітарним і антизахіднім, тому з Парижу до Вашінґтону було тоді все ж ближче, ніж до Москви. Втім, французи хиталися на два боки ше до Міттерана — аж до виходу з НАТО, в мученицьких пошуках особливої геополітичної ролі в тісній Европі. У ґорбачовські часи Міттеран зірвав оплески москвичів цим „арґументом": „В Европі нема інших двох країн, взаємини між якими сягають так глибоко у віки — тільки Франція і Росія". І серед доказів подав Анну, дочку Ярослава Мудрого, королеву Франції. Тобто влещував росіянам за рахунок нашої, української історії.

Тим часом властива Московія навіть у найуспішніші часи імперіялізму та мілітарної сили не мала своїх власних „дочок Ярослава Мудрого". Париж та Москва XVIII і XIX сторіч — це ніякі не „взаємини", а односторонній вплив французької культури на російську: до кінця минулого століття не лише московська аристократія, але вже й так звані різночинці краще знали французьку, ніж рідну, а у творах найвідоміших письменників (в Толстого, Достоєвського, Турґєнєва) знаходимо цілі сторінки, писані по-французьки.

Як реакція на „схиляння перед Заходом" постало „слов'янофільство". Один з його чільних ідеологів, Алєксєй Хом'яков (Т. Шевченко: „...І Хом'яков, Русі ревнитель, Москви, Отечества любитель, о юбкоборцеві восплач...") протиставляв самі духові підвалини французького заходу і російського сходу: „Революція у Франції була не щось більше, як голе заперечення, що давало неґативну свободу і не вносило ніякого нового змісту, і Франція нашого часу живе позичками з багатств чужої думки... спотворюючи чужі системи хибним розумінням...". Сказано, що аж! Ті „слов'янофіли" були преосвічені люди (брати Аксакови, брати Киреєвські, Самарін та ін.) і думки свої висловлювали міцно — навіки. А проте Франція не вся вмістилася в інтерпретацію Хом'якова. Принаймні, беручи справу з нашого, українського боку, серед слов'янофільської еліти не бачимо жодної живої душі, яку б заторкнула трагічна доля українців, а от серед французів наших симпатиків — чимало, й то дуже глибоких, проникливих. Як от Проспер Меріме, автор праць „Козаки України та їхні останні гетьмани", „Богдан Хмельницький" та інших. Меріме був близьким приятелем Миколи Гоголя і промовисто засвідчив внутрішню українськість геніяльного російськомовного письменника: „Гоголеві закидають певний провінціяльний патріотизм. Українець, він мав якусь прихильність до України на шкоду решті імперії".

По поразці Карла XII та Івана Мазепи під Полтавою частина козацької старшини, зокрема родина Пилипа Орлика, еміґрувала до Швеції. Син Орлика, Григорій, згодом переїхав до Франції і там став дорадником короля. Фактом французької історії є також те, що перед походом на Москву Наполеон попросив своїх вчених написати для нього коротку історію запорізьких козаків. Великий полководець мав навіть намір сприяти унезалежненню України. А вже після Наполеона офіційний Париж став дивитися на Україну очима Москви, і це тривало довго, протягом XIX і XX строїч, та й триває далі. Коли у 1918 році постала Українська Народна Республіка, Франція не спромоглася ні збагнути закономірність української національно-визвольної ідеї, ні тим більше підперти українців у чорний час большевицької навали. Французи тоді помагали білій, антиукраїнській армії.

А тепер?

Чи багато змінилося сьогодні, на шостому році існування незалежної України? На запитання київських журналістів, які думки переважають у Франції щодо України, професор Сорбонни Ярослава Йосипишин відповіла: „Щодо політичного боку, то багато хто у Франції думає, що незалежність наша — справа ще не певна, і Україна ще повернеться до російської зверхности... Французька політика й досі орієнтована майже цілковито на Москву...". Діється щось гірше, ніж „орієнтація": французи немов позбавлені волі „зомбі" виправдують і пропаґують найреакційніші заміри Москви. Алєн де Бенуа, один зі сьогоднішіх французьких правих, пише на сторінках шовіністичної московської газети „Дєнь": „Я глибоко переконаний, що головним і єдиним ворогом всіх народів, котрі прагнуть зберегти своє унікальне національне життя, свою унікальну етнічну культуру — і це стосується не лише евроазійських народів — є сьогодні геополітична сила, втілена у З'єднаних Стейтах Америки". Чи можна цю фразу віднести на конто звичайного незнання історії? Чи цей француз не знає, що Америка ні від кого не відібрала етнічного обличчя і національного життя? В той же час Росії пролила моря крови поневолених і винародовлених націй.

Французький генерал резерви Ґалюа пише у комуністичній московській газеті „Правда": „Вважаю, що колишні республіки СССР, хоч і не всі, знову зберуться навколо слов'янського ядра. Очевидно, що цей процес не обійдеться без перехідного періоду з сильною авторитарною владою... Цей період займе приблизно десять років, протягом яких Росія знайде той режим, який відповідає її історичному досвідові і національним традиціям...І Росія знову набуде тоді статусу другої супердержави світу...". Ми, українці, добре знаємо, які то „традиції" і який то „статус".

Тут уже не йдеться про політичну безграмотність. Пересічній людині, якщо вона не затратила елементарного почуття справедливости, цілком ясно, що наш втомлений протистояннями світ може порозумітися і оновитися тільки на рівноправній національній основі. Велика катастрофа чекає Росію, якщо вона таки зважиться на імперський реванш. Пророкувати для неї поновний „статус другої супердержави світу" французький генерал може лише з нашіптування Москви.

Французький історик Франсуаза Том, досліджуючи причини засліплення й ідеологічної безпорадности Заходу перед комунізмом, у своїй книжці „Кінець комунізму" (1994) каже, що багатьох спокушала сама комуністична ідея, її „науковоподібність". Мовляв, Захід вірив у те, що Москва проповідувала — в такій мірі вірив, що сліпо виправдував російську дійсність, навіть коли вона криком кричала про щось цілком протилежне, ніж писалося у московських гаслах.

Головний „талант" Москви

Це тільки половина, й то не найголовніша, повної правди. Не так в ідеї річ, як у вмінні Москви проникати в чужу хату і маніпулювати чужим розумом. Англійський письменник Браєн Крозіє у своїй книжці „Аґент в екстерні" пише, що генерал де Ґолль, виводячи Францію з військової організації НАТО, діяв за безпосередньою вказівкою Москви. Цитуємо Б. Крозіє: „Декілька років по тому Алєксєй М'ягков, перший перекинчик з Третього головного управління КДБ, розповів, що вихід Франції з НАТО приводили на офіцерських курсах як приклад великого успіху КҐБ...". Сьогодні КҐБ має іншу назву, однак ту саму сутність...

Спостерігаючи за теперішньою паризькою кадрилею, як „правий" Париж нерозважливо йде до геополітичного танцю з реваншистською Москвою, мимохідь починаєш думати услід „слов'янофілові" Хом'якову: що Франція „спотворює чужі системи хибним розумінням".

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Лист до Р. Барановського і Є. Стахіва

Мав нагоду ознайомитися з вашим спільним листом, якого опублікувала газета "Свобода" 3-го грудня минулого року під назвою „Дещо про запрошення на Конґрес УККА".

Відверто кажучи, я був дещо здивований тим, що довкола цього розгорнулася така „палка" дискусія".

Не вбачаючи потреби вдаватися до додаткових пояснень, оскільки вам добре відомі обставини моєї неучасти в Конґресі УККА, хотів би лише зазначити, що ні я, ні будь-хто з офіційних представників незалежної України не доволяє собі втручатися в справи, що заторкують виключно внутрішнє життя українських громадських організацій чи то в ЗСА, чи в будь-якій іншій державі.

Я не маю жодного сумніву в тому, що українська організована громада в ЗСА сама розбереться у своїх взаємовідносинах, сама дійде згоди щодо вирішення тих питань, які постали сьогодні перед нею.

Найголовніше, чим ми керуємось і надалі будемо цим керуватись — робити все можливе, щоб спільними зусиллями всього українства, як на рідній землі, так і поза її кордонами, зміцнювати незалежність України. Це має бути найважливішим завданням для кожного, для кого збереження України як незалежної держави, її подальше утвердження в співтоваристві вільних, демократичних країн, її економічне процвітання є найвищими цінностями.

Користуючись нагодою, хочу привітати вас усіх з Новим роком і побажати вам і вашим родинам добра, здоров'я, успіхів, щастя та благополуччя.

З повагою —

Геннадій Удовенко

Київ

ЗАЯВА
ЕКЗЕКУТИВИ УАКРАДИ

У репортажі, видрукованім у тижневику "Національна Трибуна" з 9-го лютого ц.р. під заголовком „Аскольд Лозинський в пошуках можливостей об'єднання української громади", подано: „Д-р Лозинський також зупинився над доносом УАКРади до Президента України Леоніда Кучми із заявою, щоб міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко не брав участи в Конґресі Українців Америки, бо це пошкодить справі об'єднання".

Подаємо до відома українській громаді, що це зовсім не відповідає правді. Стверджуємо, що Екзекутива УАКРади ніколи не зверталася до Президента України Леоніда Кучми у справі участи міністра Геннадія Удовенка в бенкеті під час 17-го Конґресу УККА та про таку можливість ніколи не дискутувала. Також Екзекутива нікого не уповноважнювала в імені УАКРади звертатися до Президента в цій справі.

Відносно переговорів про об'єднання громади, про що є також інформація у цій вістці, заявляємо, що УАКРада є постійно готова переговорювати про об'єднання усіх українських організацій в одній централі, без огляду на те, як багато труду і часу це може коштувати. Завданням переговорів є створення такої нової централі, яка була б пристосована до потреб нового часу та могла б притягнути всі прошарки української громади до спільної праці, а зокрема молоде покоління. Нова централя повинна творитися не для поколінь, які відходять, але для тих, які повинні громадську працю від них перейняти. В часі переговорів висуваються різні можливості об'єднання та різні варіянти нової управи централі. Коментувати їх детально ще перед узгідненням, не принесе жодної користи справі.

Представники УАКРади у переговорах не мають мандату з місця вирішувати чи погоджуватися на пропозиції. Вони приносять пропозиції на засідання Екзекутиви УАКРади, де представники різних організацій ці пропозиції узгіднюють, дискутують, модифікують, затверджують чи відкидають, згідно з рішенням своїх організацій.

Ми твердо віримо в те, що при добрій волі усіх сторін, які беруть участь у нарадах про об'єднання, переговори напевно увінчаються успіхом. Цього бажає тепер українська громада та вимагає добро громади у майбутньому.

Екзекутива УАКРади

Роман Трач

„Генеза" — новий інтелектуальний журнал з України

II

Стаття Андрія Юраша „Православна Церква в Україні" вияснює сучасну ситуацію, щодо існування трьох Православних Церков в Україні. Стаття Яна Бжезінского (сина Збіґнєва) „Польсько-українські стосунки: недооцінена стратегічна вісь Европи" заслуговує на увагу, як свідчить вже сам її заголовок.

Надзвичайно цікавою в другому числі є стаття Сергія Грабовського „Чи можна спростувати Віктора Суворова?" Показується, що під тим псевдонімом російський автор Володимир Рєзун написав книжки „Криголам" і „День М", в яких доводить, на основі документів, що Сталін готував напад на Німеччину в 1941 році і згідно з тим не готувався до захисту Совєтського Союзу від німецької аґресії: воєнні пляни були офензивного характеру, не дефензивного. Сталін ні трохи не довіряв Гітлерові — він нікому не довіряв, — але хотів використати його як силу, яка зруйнує західні демократичні держави і таким чином „розчистить шлях встановленню европейської геґемонії комуністичної московської влади". Раптовий напад на німців мав розпочатися 6-го липня 1941 року, але Гітлер випередив його справді превентивним ударом 22-го червня 1941 року. Червона Армія зазнала страшної поразки, мільйонів жертв, тому що не була готова до оборони. Навколо тих книжок Суворова розгорнулася гаряча дискусія істориків в Росії і поза нею. Грабовський критично і детально переглядає арґументи противників Суворова, — які чисельно в більшості — і вважає, що не можна легко відкинути арґументи Суворова, що вони є дуже правдоподібні.

Такі і подібні „перлини" можна найти в кожному числі „Генези", — але оскільки кожне має поверх 30 статтей, мені неможливо зрецензувати кожну з них, неможливо навіть вичислити всі статті, бо їх в чотирьох числах разом є понад 120. Омбежусь тим, що зверну увагу читача на деякі статті, що притягнули мою увагу, хоч здаю собі справу з того, що другий рецензент, правдоподібно, зробив би інший вибір статтей для рецензії чи переліку.

Дальше в другому числі знаходимо статтю Наталії Досужої „Україна і світ: чи корисним для нас є досвід неоконсерватизму ЗСА?". Стаття Андрія Клепікова „Роль понять тілесності та життя в проблемі інтерсуб'єктивности: переосмислення філософії Ф. Ніцше" є професійно-філософська, і ті з нас, що студіювали філософію німецькою, французькою чи англійською мовою, будуть любуватися, якою гнучкою є українська мова, як знаменито передаються в ній скомпліковані філософські терміни модерних іноземних фолософів.

Статті „Мова та духовний потенціял людини" Олекси Пінчука, „Микола Хвильовий та українська ідея" Максима Розумного, „Іскра Божа: розмисли про християнство" Сергія Пролеєва, „Етнічні росіяни у Західній Україні" Івана Терлюка також звертають на себе увагу в другому числі. Тут також знаходимо передрук статті Івана Мірчука, колишнього ректора Українського Вільного Університету, „Світогляд українського народу: спроба характеристики".

В третьому числі знаходимо медитацію Тараса Возняка „Дар життя"; статтю Мирослава Поповича „Сковорода, якого не зловив світ, і світ, який не зловив Сковороди"; „Історію єврейської громади Львова", написану Володимиром Меламедом; статтю Любомира Скочиляса „Імперська політика Росії в СНД"; передрук діяспорного автора Ольгерта Бочковського, колишнього професора Української Господарської Академії, що діяла у Подєбрадах в Чехословаччині, „Вступ до націології"; і статтю Сергія Грабовського „Національне питання і „перестройка", де він описує, як горбачовська „перебудова" пішла протилежним шляхом до його плянів: Горбачов хотів використати „гласність", інформативну відкритість у боротьбі з консервативними опонентами в партії. Однак національне питання, яке на початку 80-их років в СССР офіційно вважалось остаточно вирішеним, „стало одним з головних каменів, об які перечепилися горбачовські реформи".

В четвертому числі притягають до себе увагу статті Ярослава Грицака „Чому зазнала поразки українська революція?"; „Доля української національної аристократії", яку написав Сергій Білокінь; „Масонство в Росії перед революцією і на початку війни", написана Андрієм Ніковським; рецензія Ірини Грабовської на появу українського перекладу відомої книги голляндського історика культури Йогана Гейзінґи „Homo Ludens".

Тут маємо також „розмову за круглим столом", яку вів Максим Розумний, на тему „Україна і Европа: національне відродження в ціннісному контексті цивілізації". Мене змусив думати вислів Олега Білого, одного із співбесідників, який сказав, що сьогодні в Україні склалася ситуація, коли інтеліґенція, інтелектуальний шар населення, є зорієнтована на европейські цінності, у той час, як буттєвий щоденний світ перебуває під тиском евразійської цивілізації. Тим останнім терміном Білий окреслює азіятські деспотивні риси російського державного правління, яке існувало як за царських, так і за комуністичних періодів. Саме цей тип правління Україна успадкувала після розпаду Совєтського Союзу і не може його позбутися. „Україна і ми всі виявилися заручниками двобою між двома типами цивілізації — евроатлантичної та евроазіятської", вважає Олег Білий.

Однією з характеристик евроазіятської цивілізації є хабарництво. Ті з нас, що відвідували Україну після короткого евфорійного періоду проголошення незалежности, мали нагоду переконатися, яке там велике бюрократичне хабарництво.

(Закінчення буде)

У СУБОТУ, 22-ГО ЛЮТОГО, в Ню Йорку помер Альберт Шенкер, колишній учитель математики у середніх школах міста, котрий завдяки своїм політично-громадським вмінням став одним з провідних керівників робітничого профспілкового руху. Він у 1960-их роках з місцевої нюйоркської профспілки Об'єднаної федерації учителів зумів створити крайову організацію — Американську федерацію учителів, яку очолював упродовж багатьох років. Крім того він запам'ятався багатьом, як той хто своєю наполегливістю і працею зумів домогтися великих змін не тільки у публічному шкільництві Ню Йорку, але також у настанові до учителів в загальному. Під його керівництвом учительські профспілки стали сильним політичним бльоком, з яким почали рахуватися.

У ПІЗНІХ ПОПОЛУДНЕВИХ годинах минулої неділі, 23-го лютого, обсерваційний ґанок на 86-му поверсі „Емпайр Стейт" будинку був наповнений туристами, які оглядали Ню Йорк і околицю. Несподівано пролунали постріли з напівавтоматичної зброї в руках старшого чоловіка, котрий був одним з присутніх відвідувачів цієї нюйоркської атракції. Після первісних страху і паніки на долівці залишилось тіло однієї жертви та вісім поранених осіб включно з напасником, який кілька годин пізніше помер і котрого індентифіковано, як 69-річного палестинця Алі Абу Камаля, котрий до ЗСА приїхав тому два місяці. Покищо не з'ясовано, що його спровокувало до такого вчинку.

У СХІДНІЙ ЧАСТИНІ ІНДІЇ поблизу місцевости Баріпада в неділю, 23-го лютого, зібралося понад 12,000 послідовників померлого гіндуського духовного провідника Свамі Ніґамананди, щоб осягнути його благословення. Під час цього багатолюдного паломництва стався вогонь, котрий спричинив смерть приблизно понад 180 осіб і поранення такій, якщо не більшій, кількості осіб. Офіційні чинники та місцева влада покищо не мають точних даних про скількість загиблих і поранених паломників, як і не знають причини вогню.

Йде боротьба...

(Закінчення зі стор. 1)

з боку президента МОК, щоб ігри відбулися таки в Ріо-де-Жанейро.

А тим часом Туреччина також посилає до Льозанни спортово-політичний „десант", щоб переконати Міжнародний олімпійський комітет вибрати Стамбуль як один з головних кандидатів на проведення Олімпіяди 2004 року. Голова турецького НОК Сінан Ердем вважає, що „Стамбуль з технічної точки зору є найкращим кандидатом у порівнянні з іншими 11 містами". На рекляму Стамбулю як кандидата на Олімпіяду 2004 року уряд вже виділив 4 млн. дол.

Економіка,...

(Закінчення зі стор. 1)

— Розкажіть дещо про себе та що довело вас до ролі видавця?

— Журналістика — це моє вивчене звання. Я здобула титул маґістра журналістики, працювала як професійний редактор 15 років, а тепер від трьох років є головним редактором економічного тижневика в Києві англійською мовою.

— Як це сталося, що ви опинилися в Києві та либонь зрозуміли потребу такого видання?

— Я ніколи не хотіла їхати в Україну в роки, коли вона належала до СССР. Але я вже довго була зацікавлена системою айкідо, вправляла її та здобула успіхи. Уявіть, я ніколи не вправляла інших видів спорту, а це мене зацікавило. Вступила до клюбу і вже в 1990 році ми запланували поїздку до СССР з навчанням цього мистецтва самооборони.

Але щойно в 1991 році ми групою виїхали до Москви, щоб там перевести курс боротьби і поїхали з ним до Києва, а я ще скористала і "скочила" до Львова. Був це лише короткий час, але для мене було достатньо, щоб я зрозуміла, що там моя батьківщина. Нас було тоді 12 осіб, що дали в Києві перший курс айкідо, але для мене важливішою була зустріч з Україною. І я повернулася з початком 1992 року, спершу працювала у Національному Банку підготовляючи інформаційні видання, але це якось не виходило. Однак я зрозуміла, які потреби є в Україні на інформації з економічної ділянки.

— І це був початок вашого журналу?

— Здається, що саме тоді назріла ця ідея. Притягнула я крім мого чоловіка, який досі займається розповсюдженням нашого журналу, ще дві–три особи і ми почали самотужки, спершу на зіраксі видавати економічні інформації з України англійською мовою. Видавали у 100 примірниках на 16 сторінках. Чи уявляєте, що вже після першого видання зголосилися чужинецькі підприємства, що бажають передплачувати наш журнал?

— А скільки накладу маєте тепер і на скількох сторінках журнал появляється?

— Теперішнього накладу вам не подам, бо це таємниця нашого видавництва. Але скажу, що журнал появляється на 28-ох сторінках, працює в ньому постійно 15 осіб, а 5 — в адміністрації, не рахуючи ще таку саму кількість дописувачів.

— Як добираєте матеріял і в якій мові?

— Розуміється, більшість матеріялу є в українській мові тому маємо добрих перекладачів. Ми подаємо усі важливі інформації як політичні, що можуть зацікавити підприємства, так в першу чергу саме економічні.

— Хто є вашими читачами?

— Наші читачі — це члени амбасад, міжнародні організації, підприємства, університети, приватні фірми, а навіть приватні особи. Такого другого журналу немає, тому ми здобули велику почитність і популярність. Це довело до того, що ми вже тепер випускаємо на двох-трьох картках щоденні економічні вісті, бо зацікавлення подіями і економічним розвитком є дуже велике.

— Як ви підшукали відповідних осіб до редакції тижневика і тих щоденних вістей, що тепер також випускаєте. І як вони з вами співпрацюють?

— Бачите, я будую все на відношенні до своїх співробітників. Через редакцію „Економіста" пройшло вже може 100 осіб. Ті, які мають бажання добре працювати і мають віру у свої сили, залишаються, інші відходять на іншу працю. Але я відносно добре оплачую своїх співробітників, ми маємо таки в редакції харчування, журналісти отримують вільне, коли це годиться і працюють на повній базі.

— Значить, до вас мають довір'я та добре їм з вами співпрацювати.

— Либонь так, я стараюся допомагати молодим у їхньому журналістичному виробленні, у мене пересічний вік працівників 21–33 років, а я, як старша і більше досвідчена, можу їх спрямовувати як треба.

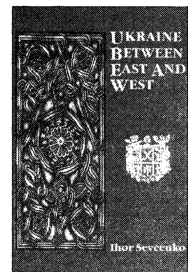
— Чи ви самі переглядаєте увесь матеріял до друку?

— Звичайно так. Я останнє ще перечитую. Тут треба бути дуже уважним і чітко відграничувати, що подають як рекляму, а що є справжньою інформацією. Ми, розуміється, приймаємо окремо платні реклями, але у статтях подаємо інформації, бизнесовий профіль поодиноких підприємств, рішення Уряду в економічній ділянці та інші цікаві новини з політичного і бизнесового світу. Мусите знати, що ми тепер співпрацюємо ще із телебаченням і маємо пів години інформацій на „інтернет". А ось наше найновіше видання: путівник по ресторанах Києва та ще із добрими світлинами. Це також потрібне!

— Бачу, що про вас пишуть в інших журналах з подивом і признанням за вашу працю і за „Економіста". Мені хотілося б також підкреслити, що ця зустріч з вами — це виїмкове переживання і подив для вашого завзяття, послідовности і журналістичної жилки. Чи ви здобули це завдяки знанні айкідо? Чи просто саме така журналістична праця вам відповідає?

Ліда усміхається при прощанні. Але на нашому бюрку залишається ще один доказ непересічности цієї молодої людини — збірка невиданих ще поезій англійською мовою під назвою „Географія серця". Які різні в неї зацікавлення і які різні шляхи її творчости — через навчання айкідо, інформації з економічного світу до поезії...

Книжка проф. І. Шевченка

Книжка „Ukraine between East and West" — це збірка 12-ох статтей визначного спеціяліста з візантійської історії проф. Ігоря Шевченка, які представляють нарис розвитку української культури під впливом як Візантійської імперії, так і Західньої Европи (за посередництвом Польщі). Візантія принесла в Київську Русь християнство і високо розвинені літературу та мистецтво, які в свою чергу сприяли розвиткові культури Київської Руси. Автор описує позитивний вплив на престиж візантійської цивілізації грецьких митрополитів Києва, візантійських імператорів, релігійних місіонерів і вчителів грецької мови, які формували світогляд слов'янської еліти середньовіччя. Візантія продовжувала свій вплив на київську культуру не лише на протязі свого „золотого віку", але й після турецької окупації Константинополя.

Переходячи до ранньомодерного історичного періоду, проф. Шевченко аналізує вплив Ренесансу, Реформації і Контрреформації в Україні. Наукові погляди і нові методи навчання, які пропаґували польські єзуїти, а також асиміляційний тиск зі сторони Польської Церкви і держави змусили українську еліту не лише обороняти свою прадідівську віру, але й модернізувати свою культуру за допомогою західніх нововведень. Автор точно віддзеркалює інтелектуальну атмосферу цієї епохи у статтях про оборону православної віри і про релігійну полемічну літературу. Стаття про Митрополита Петра Могилу висвітлює складний культурний світогляд цього важливого церковного діяча. Остання частина книжки — це роздуми про поєднання візантійських і західніх впливів із київською культурною спадщиною, наслідком якого було створення своєрідної української культурної ідентичности. Статті проф. Шевченка, в яких автор розкриває значення сухих історичних фактів за допомогою своєї проникливої аналітичної ерудиції, будуть цінним джерелом знання не лише для студентів візантійської і східньо-европейської історій, але й для всіх, хто цікавиться питаннями культуротворення і культурного розвитку.

П'ять статтей у згаданій збірці появляються в друку вперше. Раніше друковані статті ґрунтовно перероблено. Книжка збагачена бібліографічними замітками, 15-ма хронологічними таблицями і чотирма картами.

Книжка проф. Шевченка — це перший том англомовної серії монографій Центру Досліджень Історії України ім. Петра Яцика при Канадському Інституті Українських Студій. Мета цієї видавничої серії — сприяти виданню нових дослідницьких праць, підручників, джерельних матеріялів і перекладів клясиків історичної літератури.

Ігор Шевченко професор-емерит катедри візантійської історії і літератури Дамбартон Овкс при Гарвардському університеті. Він голова Міжнародного товариства візантійських студій і член Американської Академії Наук, Американсь-кого філософського товариства, Національної Академії Наук України, Британської Академії та інших наукових установ.

Замовлення слід слати на адресу: CIUS Press, 352 Athabasca Hall, University of Alberta, Edmonton, Alberta, T6G 2E8 Canada. Ціна книжки 34.95 кан. дол, а 24.95 в м'якій обкладинці плюс 4 дол. за пересилку.

М. Олбрайт...

(Закінчення зі стор. 1)

не перешкодило їй переконувати китайських керівників у тому, що її головною метою — це передати бажання всіх, щоб Китай став відповідальною частиною міжнародної спільноти.

На думку аналітиків, тільки майбутність покаже чи пряма мова М. Олбрайт матиме будь-які успіхи в американсько-китайських сподіваннях. Покищо її підхід виглядає успішним.

Курс гривні...

(Закінчення зі стор. 1)

ликим пожвавленням на ринку облігацій, які через свою прибутковість привабили багато чужоземних інвесторів. Тримісячні і шестимісячні облігації давали минулого тижня біля 30 відс. прибутку, в той час як дев'ятимісячні і 12-місячні — біля 37 відс.

Велика активність чужоземних інвесторів на українському ринку облігацій змусила НБУ подумати про те, як обмежити їхню участь. Однак віцепрем'єр-міністер Віктор Пинзеник заявив 22-го лютого, що банк не буде цього робити, бо „обмеження не ефективні", оскільки покупці знайдуть шляхи, як обійти їх.

Високоприбутковий ринок облігацій в Україні привабив багатьох інвесторів, які раніше брали участь у торгах в Росії, де прибутки з облігацій падають до 20 відс. і нижче.

Генеральний менаджер фірми Флемінґс в Москві Марк Джарвіс, висловивши незадоволення прибутками з російських облігацій, сказав, що його корпорація думає про наступну стадію інвестицій, тобто в Україні, Казахстані або в якійсь іншій еквівалентній країні СНД.

Ділимося сумною вісткою, що 17-го листопада 1996 р. відійшла у вічність на 96-му році життя наша дорога МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ ЧЕРНЯВСЬКА-СТЕНЬКО

нар. на Полтавщині, колишня дворянка та довголітня вчителька, дружина бл. п. проф. Г. Стенька.
Похоронена у Фініксі, Арізона.

У глибокому смутку:
дочка — НЕЛЛІ ПИХОВИЧ з чоловіком ЮРІЄМ
внук — ЮРІЙ з дружиною ЛАНІ

Вічна їй пам'ять!

П О Д Я К А

з волі Всевишнього 31-го грудня 1996 р. відійшов у вічність
мій незабутній МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

ТАРАС ДУРБАК

в St. Petersburg, Florida.

Складаємо щиру подяку о. монс. Ярославові Федику за уділення св. Тайн, єлеопомазання, відправлення Парастасу та за Службу Божу і прощальні слова в церкві Богоявління Господнього в St. Petersburg, Fl. в день похорону. Покійний похоронений на місцевому цвинтарі.

Зокрема щиро дякую Стефанії Цегельській за прощальні слова від громади і за відчитання прегарного прощального слова від Головної Пластової Булави, де між іншим, сказано, що сьогодні сумує ціла пластова родина за своїм незабутнім другом Тарасом, що з волі Всевишнього відійшов на Вічну Пластову Ватру.

Також щиро дякую М. Сеникові за прощальні слова від співробітників (при бінґо).

Я щиро вдячна усім приятелям, знайомим і рідним за участь в похоронних відправах, за пожертви на Служби Божі, за картки співчуття і за щедрі пожертви на церкву Богоявління Господнього в St. Petersburg, Fl. і на Пласт в пам'ять мого чоловіка.

Дружина — МАРІЯ ДУРБАК з сином і внуками.

П О Д І Ї

ДОПОВІДЬ ПРО КАТАСТРОФУ В ЧОРНОБИЛІ

Нюарк, Н. Дж. — Тов-риство Українських Інженерів Америки, Відділ Ню Джерзі, влаштовує доеґповідь на тему „Чорнобильська катастрофа — справжні причини та наслідки", яка відбудеться у суботу, 1-го березня, в залі церкви св. Івана Хрестителя, Сенфорд аве. в Нюарку, Н. Дж. Доповідач — голова ТУІА інж. Григорій Кузьма. Початок о 3-ій год. після полудня. Вступ за добровільними датками. Після доповіді — дискусія, перекуска та короткі сходини Відділу. Паркування забезпечене.XVII

ШЕВЧЕНКОЗНАВЧА КОНФЕРЕНЦІЯ

Ню Йорк. — Тут у приміщенні Наукового Товариства ім. Шевченка, 63 Четверта аве., у суботу, 8-го березня, проходитиме XVII річна наукова шевченкознавча конференція. Участь братимуть: Марко Антонович, Тетяна Беднаржова, Альберт Кіпа, Іван Фізер на Леонід Рудницький. Початок о 4-ій год. після полудня. Конференцію влаштовують НТШ, Українська Вільна Академія Наук та Український Науковий Інститут Гарвардського Університету.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ

СВ. П.
ІНЖ.
ЯРОСЛАВА ТКАЧА

зложили пожертви на Ювілейний Фонд УВУ
родина покійного, друзі, приятелі і знайомі.

Дружина покійного проф. Олександра Ткача з родиною	500.00
д-р Кисілевський Роман і Марія	200.00
д-р Мотика Володимир і Анна	100.00
проф. Ґой Петро і Леся	100.00
д-р Курилко Любомир і Дарія	100.00
проф. Лабунька Мирослав	100.00
Темницький Орест і Дарія	100.00
BOC Process Plants	100.00
проф. Богданська Таїса	50.00
Боровик Марта	50.00
мґр Буртик Іван і Оля	50.00
Кисілевський Юрій і Олена	50.00
Кузьма Григорій і Ірена	50.00
д-р Крупа Теодор і Любомира	50.00
Лазірко Олег	50.00
Леськів Олександер і Марія	50.00
Ломаґа Мирослав і Марта	50.00
інж. Шміґель Мирослава і мґр Надія	50.00
д-р Панчук Ярослав і Ярослава	50.00
інж. Ратич Олег і проф. Іванна	50.00
Турянський Іван і Дарія	50.00
Федак Дарія	50.00
Яворський Віктор	50.00
Яворська-Клек Христина в св. п. хресного батька інж. Ярослава Ткача	50.00
Яворська Іванна	50.00
Ґолинський Нестор і Лариса	40.00
інж. Ненедкевич Микола і Діонізія	30.00
Бігун Ярослав і Богданна	25.00
Білас Мирон і Словомира	25.00
Голінатий Микола	25.00
д-р Грицак Петро і Рія	25.00
інж. Кух Володимир	25.00
Ляшевич Ярослав і Лідія	25.00
Пенцак Дмитро і Лариса	25.00
Ратич Ростислав і Гелен	25.00
Романів Володимир і Звена	25.00
Семанишин Марія	25.00
Сиґіда-Пелещук Лариса	25.00
Ходновський Нестор	25.00
Джіман Михайло і Любомира	20.00
Кметь Степан	20.00
Лесюк Орест і Марта	20.00
Фединишин Антін	20.00
Буняк Петро	10.00
проф. Каранович Дарія	10.00
Вольчук Оксана	20.00

Управа Фундації УВУ дякує всім жертводавцям, які зложили свої пожертви замість квітів на свіжу могилу св. п. інж. Ярослава Ткача. Ми клонимо наші голови перед св. п. покійного Ярослава, нехай ласкавий Господь дасть йому вічний спокій, а пам'ять про нього залишиться назавжди серед нашої спільноти.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

ІНДЕНТИЧНЕ ДУПЛІКУВАННЯ вівці, так званий клонінґ, що його осягнено науковцями у Шотляндії, є неабияким здобутком у репродукційній технології. Це досягнення та його наслідки є рівночасно будуючим і застрашаючим фактором у майбутньому, бо вже науковці розглядають естетичні та наукові можливості застосування цього винаходу до людей. Дослідники уважають, що застосування цієї методи може зробити генетичну механізацію легшою та більше продуктивною.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успішний виступ відбиванкарів УСВТ „Ч. Січ"

Продовжується відбиванковий сезон в районі „Ґарден-Емпаєр" ЮСВБА в усіх клясах. В черговій рунді турніру, що пройшла 25-го січня в залях Гантер Каледжу в Ню Йорку, „А" — клясових дружин „Ч. Січ" здобула чолову позицію в своїй групі і дійшла до півфіналу, в якому зазнала поразки і цим самим закінчила змагання на почесному — 3-му місці з десяти. На протязі цілого дня „січовики" змагалися круговою системою в своїй групі, які закінчила такими вислідами:

„Ч. Січ"—Клаб—15:5, 15:6
„Ч. Січ"—Мейджор Ліґ—15:10, 9:15
„Ч. Січ"— Гадсон Веллі—15:9, 14:16
„Ч. Січ"—Довнстейт ВК—15:13, 15:8

Завдяки цим вислідам, „Ч. Січ" зайняла чолову позицію в своїй групі і цим самим ввійшла до півфіналу, в якому, як вже згадано вище, зазнала поразки в завзятому змагу з клюбом „Гайтставн" вислідом 17:15, 14:16, 15:17.

Склад „Ч. Січі": О. Гладкий, М. Завадівський, М. Дулин, А. Стасюк, П. Гунчак, І. Акіншин, В. Кравець, Є. Грицак, Б. Томко. Провідник Олесь Гладкий.

Спортова школа УСВТ „Ч. Січ"

Розпочалася реєстрація юнацтва 6–18-річного віку життя до 27-ої з черги Спортової Школи „Ч. Січі", що в цьому році знову відбуватиметься на оселі УБС „Верховина" в Ґлен Спей", Н. Й., протягом 4-ох тижнів в часі від 27-го липня до 23-го серпня. Як і в попередніх роках, до інструкторського складу ввійдуть найвидатніші тренери з різних ділянок спорту: в копаному м'ячі — І. Чупенко і В. Ковальов, в тенісі — А. Колб та І. Рудавський, в плаванні — Р. Балаш, у відбиванці — І. Рудавський і ін. По дальші інформації та аплікації зацікавлені можуть звертатися до: Ukrainian Sitch Sports School, 680 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Успішні виступи плаваків України

Вдало розпочали етапи змагань за Чашу світу плаваки України. Виступивши в Гонконґу в першій половині січня, плавак Денис Селантьєв з м. Запоріжжя, на 200-метровій доріжці метеликом, здобув перше місце. Денис змагався теж на доріжках в цьому ж стилі — 50 і 100 м — на яких зайняв відповідно четверті місця. Другий український плавак — Павло Хникін з Вінниці — теж метеликом, 50 і 100 метрів — зайняв 4-те місце.

Відбиванкові збірні України в іграх за чемпіонат Европи

Вже визначені календарі змагань кінцевого етапу за вхід до фінального турніру за чемпіонат Европи жіночої й чоловічої збірних України. Фінальна частина турніру пройде в Голяндії 4–14-го вересня для чоловічих репрезентацій і в Чехії 24-го вересня до 4-го жовтня — для жіночих. В групі чоловіків, на підставі минулорічних осягів, автоматично закваліфікувалися збірні Італії, Голяндії, Югославії, Болгарії і Росії. В жіночій групі — Голяндії, Хорватії, Росії, Німеччини і Чехії (на правах господарів).

В кваліфікаційному етапі збірна чоловіків України в квітні і травні має визначні такі зустрічі: Мадярщина—Україна, Данія—Україна, Україна—Данія, Португалія— Україна, Хорватія—Україна, Україна—Португалія, Україна—Хорватія. Жіноча збірна має такі змагання: Україна—Латвія, Еспанія—Україна, Україна—Еспанія, Україна—Греція, Греція—Україна, Латвія—Україна.

Хто є хто в тенісі України

Згідно з підсумками сезону Федерації тенісу України, до перших десяток ввійшли: Жінки — Наталя Медведєва (Київ), Ольга Лугина (Київ), Олена Татаркова (Київ), Олена Брюховець (Одеса), Тетяна Ковальчук (Донецьк), Ірина Сухова (Донецьк), Габрієла Белені (Тячів), Ганна Запорожанова (Київ), Ольга Теплинська (Донецьк), Ангелина Здоровецька (Київ).

Чоловіки — Андрій Медведєв (Київ), Дмитро Поляков (Харків), Андрій Рибалко (Київ), Денис Якименко (Донецьк), Сергій Довбань (Дніпродзержинське), Євген Самсонов (Львів), Сергій Ярошенко (Нова Каховка), Андрій Литвинов (Київ), Віктор Троцько (Київ), Володимир Лис (Київ).

Юначки до 18-ти років — Тетяна Ковальчук, Ганна Запорожанова, Ольга Теплинська, Ангеліна Здоровецька, Юлія Семенець, Ольга Зеніна, Олена Кузьмік, Оксана Добринська, Юлія Іконникова.

Юнаки — Олександер Карпенко, Едвард Щербина, Юрій Петренко, Тарас Германюк, Денис Козловський, Юрій Чорний, Володимир Науменко, Антон Повхан, Богдан Дозорець, Ігор Богомаз.

Найкращі спортовці України в 1996 році

Згідно з експрес-опитом київської „Спортивної газети" поміж своїми читачами, тренерами і спортовими журналістами України до першої десятки найкращих українських спортовців ввійшли:

1. Лілія Подкопаєва (спортова гімнастика) Донецьке.
2. Володимир Кличко (бокс) Київ.
3. Катерина Серебрянська (ритмічна гімнастика) Симферопіль.
4. Тимур Таймазов (греко-римська боротьба) Київ—Хмельницький.
5. Інеса Кравець (легка атлетика) Київ.
6. В'ячеслав Олейник (греко-римська боротьба) Маріюпіль.
7. Рустам Шаріпов (спортова гімнастика). Харків.
8. Євген Браслевець, Ігор Матвієнко (вітрильний спорт) Дніпропетровське.
9. Світляна Мазій (Київ), Діяна Міфтахутдинова, Олена Ронжина і Інна Фролова (усі з Дніпропетровського) академічне веслування.
10. В'ячеслав Загороднюк (фігурист) Одеса.

В першій трійці найкращих дружин України відзначені:

1. Чоловіча збірна України (Іванчук, Романишин, Маланюк, Онищук, Новиков, Савченко. 2. Чолова збірна спортової гімнастики. 3. Жіноча збірна кошиківки.

Подав О. Твардовський

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
проголошує
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
НА АКАДЕМІЧНИЙ РІК 1997/1998

Згідно з рішенням Стипендійної Комісії у червні 1988 року

а) Стипендії будуть признані тільки для UNDERGRADUATE СТУДЕНТІВ визнаних каледжів та університетів (які студіюють для одержання свого першого ступеня бакаляври) і для ҐРАДУАНТІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ, які будуть прийняті до каледжу чи університету в часі виплати стипендії. Студенти зі закінченим ступенем бакалявра не можуть складати подання.
б) Студент-аплікант мусить бути АКТИВНИМ ЧЛЕНОМ УНСОЮЗУ (платить вкладку) принайменше ДВА РОКИ при кінці березня того року в якому вносить своє подання на стипендію.

Основи признання стипендій:
1. фінансова потреба
2. предмет студій.
3. студійні досягнення (мінімум GPA 2.0)
4. активність в українському громадському, а зокрема студентському житті.

До канцелярії УНСоюзу треба прислати НЕ ПІЗНІШЕ ЯК:
31-го березня 1997 р. — виповнений, підписаний і датований ФОРМУЛЯР
1-го травня 1997 р. — всі ДОКУМЕНТИ вимінені в аплікації і ФОТОЗНІМКА.

Прохання про стипендію на 1997/98 рік треба складати на формулярах, які можна отримати, пишучи на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
Attn.: Scholarship Committee
30 Montgomery Street ◆ Jersey City, N.J. 07302

Зробіть приємну несподіванку для своїх близьких.
Це корисний і цікавий подарунок.

„Український Тижневик"

Передплата „Українського Тижневика" або „Свободи" на рік або півроку

Адміністрація „Свободи" повідомить про Ваш подарунок

Yes, send a gift subscription to (please check one): __SVOBODA __THE UKRAINIAN WEEKLY

RATES	SVOBODA UNA MEMBER	SVOBODA NON-MEMBER	THE UKRAINIAN WEEKLY UNA MEMBER	THE UKRAINIAN WEEKLY NON-MEMBER
ANNUAL	75.00	100.00	40.00	60.00
SEMI-ANNUAL	40.00	60.00	25.00	35.00
QUARTERLY	22.00	33.00		

For:______________________
Address:______________________
From:______________________
(All payments in US funds only)

SVOBODA and THE UKRAINIAN WEEKLY are published by THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 1-го БЕРЕЗНЯ, 1997 р.

Асторія, Н.Й. Річні загальні збори 130-го Відд. УНС Т-ва св. Володимира відбудуться о год. 2:30 по пол. у приміщенні Т-ва „Самопоміч" при 98 Другій Аве. Ню Йорк, Н. Й. Проситься всіх членів прибути. Управа.

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 10-го Відділу у Філядельфії

З днем 1-го березня 1997 р. обов'язки секретаря 10-го Відділу перебирає новий секретар

ЛЮБОВ СТРІЛЕЦЬКА

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:
Mrs. Lubov Streletsky
9804 Hardy Rd.
Philadelphia, PA 19115
(215) 677-3020

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ
про оголошення у „Свободі" й „Українському Тижневику(The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

Адміністрація „Свободи"

УНСоюз уділяє своїм членам
- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди!!! Не чекайте.
Потелефонуйте сьогодні:
(800) 253-9862

✻ ПРАЦЯ ✻

Пошукуємо жінку до опіки двох дітей і до легкої домашньої праці. Платня, харч і нічліг включно. 70 миль на північ від міста Ню Йорк. Прошу дзвонити після 6-ої год. веч.
(914) 221-0919

ШУКАЄМО УКРАЇНКУ
віком 40-55 до 2-ох дітей і хатньої праці. Місто Атланта. $ 170/тиж.
Тел.: 1 (770) 435-3823

✻ ПОСЛУГИ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻